

naene, kes oma lapse küpsetas ja ära söi; aga nende eesööldud made sees oli nisugusid hirmsaid tegusid palju enam sündinud.

Sumal hoidku iga ühte linna ja maad nisuguse hirmsa sure nuhtluse eest!

Kuida üleühtsi põhja Saksamaal, ni möllas se suur nälja-häda ka Bremenis (Saksamaal); aruto palju rahvast söid otsa, sest wili maksis väga hirmus palju. Sel aeal on ühed Bremeni Ime-lugud üleskirjutud, mis ka teiste meestest, nimelt Niama esimese piiskoppi, Meinhardist, rägitud sa-nud, kus seisab kirjas: Sel nälja aeal lastnud Bremeni linna wanem kiriku õppetaja, auwäärt waga ja tark mees Booch, Sumala armastuse pärast näljaste inimestele ära anda kõik oma leiwa wilja, mis palju oli, ja kõik oma jahu, nõnda et wimaks ta pere ütles: „Õppetaja, teil põle enam lakkas ega kastis ühtegi.“ Booch aga ütles: „Minge ja wadake kõik kohad hästi läbi, pühlike salwed ja kastid puhtaks ja andke Sumala pärast mis weel leiate ja andke ni kaua kui ette lööb mis anda on. Külab meie rikkas Sumal annab meile kül-lalt weel.“ Teenrid tegid, kuidas peremees neid käs kis ja tulid kohe tagasi ja ütlesid sure rõmuga: „Õppe-taja, meie leiame kõik nurgad, salwed ja kastid täis olemad.“ Õppetaja hakkas armastuse ja rõmu pärast hädaste nutma, ja käs kis kõige oma rahwale lask ferd ni palju wilja anda, kui neile enne annud.

Wilja-pead.

Üks talupoeg läks oma wäikese poeaga wälja põllu peale watama, kas wili juba küpse ehk walnis, et sünniks leikama tulla. „Ennä, taat,“ ütles Juttu, „wata kui sirged ja püsti mõned wilja-pead kõrde otsas on; need woiwad diete head ja kõige pare-mad olla; nä neid teisa, kes seiswad Pead nokkus nende ees, kui kummardaks teisa, need on wiist kõige waesemad ja sandimad.“

Isa murdis paar Pead kõrde otsast ära ja ütles: „Rumal laps, et wata nüid seda Pead, kes uhkuste ja sirgeste püsti seis is ja keda sa kiitsid — on üsna tühi ja ühtegist wäärt; aga se teine, kes kõweras, kui alandusega teisa kummardas, on täis terasid, palju parem ja waga kallis.“

Kes kõrgeks tõstab oma Pead,
Ka seda naerwad wahest sead.
Kes uhke mees ja ennast täis,
On wahest rumalam kui weis.

Aasta ümber tallorahwa tööd.

1870mal aastal.

Nääri- ja Künla-suus on rehked peksta, laubaga turruie minna, heinu kojo weddada, lojuste eest muret londa, linno-puunde järele waadata, lubbuda, ledrada, põlloriistad pa-randada.